

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920202371
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7920202371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C., D. XXX/XXX, zastúpenej JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom, Advokátska kancelária, so sídlom v Michalovciach, Námestie slobody 7, proti žalovanému E. F., nar. X.X.XXXX, bytom v F., G.. A.. H. XXXX/XXX, zastúpenému JUDr. Miroslavom Berešom, advokátom, Trebišov, Kukučínova 184/1, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 13C/22/2020-262 zo dňa 26. januára 2022

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch č. I. a II.

II. Z r u š u j e rozsudok vo výroku č. III. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Podielové spoluvlastníctvo strán sporu, k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. F. ako byt č. XX, nachádzajúci sa na X. H. C. B. XX, I. G. XXXX, vo vchode 49, s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve a spoluvlastníckym podielom k pozemku - parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2098 m² o veľkosti 100/10000-in súd zrušuje p r e d a j o m.

II. Súd n a r i a d ť u j e predaj bytu č. XX, A. X. H. C. B. I. XX, I. XXXX, J. J. I. XX, s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve a spoluvlastníckym podielom k pozemku parc. č. 2158/22- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2098 m² o veľkosti 100/10000- in s tým, že výťažok z predaja sa rozdelí medzi strany sporu rovnakým dielom, t. j. žalobkyni v jednej polovici a žalovanému v rozsahu jednej polovice.

III. Žalobkyni súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Predmetom konania je žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva žalobkyne so žalovaným k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. F. ako byt č. XX, A. X. H. C. B. XX, I. G. XXXX, J. J. XX, s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve a spoluvlastníckym podielom k pozemku - parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2098 m² o veľkosti 100/10000-in, keďže žalobkyňa v tomto spoluvlastníctve ďalej so žalovaným zotrvať nechce. Aj keď predtým žiadala, aby súd nehnuteľnosť, ktorá je predmetom podielového spoluvlastníctva, prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a uložil mu výplatnú povinnosť vo vzťahu k nej vo výške 34.000 eur, vychádzajúc z hodnoty nehnuteľnosti, ktorú určila na

68.000 eur v zmysle ocenenia realitnej kancelárie Reality Zemplín, s.r.o. Trebišov, po zmene žaloby uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 13.10.2021 sp. zn. 13C/22/2020-242 žalobkyňa žiadala, aby súd nariadil predaj predmetnej nehnuteľnosti a rozdelil výťažok z predaja medzi strany sporu v pomere k ich spoluvlastníckych podielom, t.j. každému z nich v rozsahu polovice, keďže sú v katastri nehnuteľností (ďalej len „KN“) zapísaní ako podieloví spoluvlastníci týchto nehnuteľností s rovnakým podielom jedna polovica pre každého z nich. Žalovaný užíva nehnuteľnosť sám a znemožnil jej prístup do bytu výmenou zámku na vchodových dverách, pričom žalobkyňa o nehnuteľnosť záujem nemá.

3. Žalovaný so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva nesúhlasil a tvrdil, že byť je v jeho výlučnom vlastníctve i keď na liste vlastníctva č. XXXX je žalobkyňa uvedená ako spoluvlastníčka s podielom 1/2, keďže tento zápis nepovažuje za zodpovedajúci skutočnosti. V minulosti žili spolu, plánovali kúpu bytu a spoločnú budúcnosť, ale žalobkyňa peniaze na kúpu bytu nemala, a tak celú kúpnu cenu zaplatil sám z úveru, ktorý mu poskytla banka. Uviedol, že po rozchode dňa 04.07.2018 uzavreli dohodu o vzájomnom vyporiadaní majetku, kde sa žalobkyňa zaviazala darovať mu svoj spoluvlastnícky podiel darovacou zmluvou zo dňa 01.10.2018, na základe ktorej však vlastnícke právo na neho neprešlo, lebo K. L. F., odbor katastrálny vklad vlastníckeho práva nepovolil, lebo listina mala formálne nedostatky. Žalobkyňa nebola ochotná vytknuté nedostatky darovacej zmluvy odstrániť, a tak bolo konanie o povolení vkladu zastavené. Poukázal na to, že sa obrátil so žalobou na súd a žiadal o nahradenie prejavu vôle žalovanej, že ako dárkyňa bezplatne prevedie na neho svoj podielu k predmetným nehnuteľnostiam. Z dôvodov vyššie uvedených žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Žalovaný podaním zo dňa 27.10.2020 navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14C/46/2020 o nahradenie prejavu vôle, lebo to považoval za významné pre toto konanie. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 14C/46/2020 súd konštatuje, že žalovaný sa domáha uloženia povinnosti žalobkyni uzavrieť s ním darovaciu zmluvu k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom aj tohto konania. Žaloba bola podaná na súd 03.07.2020 a doposiaľ vo veci rozhodnuté nebolo. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol lebo konštatoval, že vlastnícke právo strán sporu je deklarované na liste vlastníctva tak, že každá strana sporu je zapísaná ako spoluvlastník v podiele 1/2 k celku a pokiaľ nebolo preukázané, že sa vedie konanie, ktorým by sa vlastnícke právo k nehnuteľnosti spochybnilo, nie je dôvod pochybovať o tom, že obaja sú podieloví spoluvlastníci a konanie o nahradenie prejavu vôle uzavrieť darovaciu zmluvu na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v znení aktuálneho výpisu LV č. XXXX, kat. územie F., potvrdenia realitnej kancelárie Reality Zemplín, s.r.o. Trebišov o trvalej hodnote nehnuteľnosti č. XX/XXXX zo dňa 24.02.2020 v znení aj započítacieho návrhu zo strany žalovaného čo do výšky 19.000 eur, čo popierala žalobkyňa reálnym neprevzatím peňazí, vec právne posúdil v zmysle § 136 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 137 ods. 1, 2 OZ, § 141 ods. 1, 2 OZ, § 142 ods. 1 OZ a keďže súd prvej inštancie zistil, že strany sporu sú zapísaní ako podieloví spoluvlastníci k predmetnej nehnuteľnosti, a to každý z nich v podiele jednej polovice („ďalej len 1/2“) a že žalobkyňa v tomto podielovom spoluvlastníctve zotrvať nechce a rozdelenie vecí nie je možné, keďže vec nie je reálne deliteľná, nakoľko ide o byt, ktorý by reálnou deľbou stratil svoj charakter a nemohol by slúžiť ako dve samostatné bytové jednotky na trvalé bývanie a rovnako prikázanie veci jednému zo spoluvlastníkov za primeranú náhradu neprichádza do úvahy, keďže ani jeden spoluvlastník o byt záujem nemá, neužíva ho a nesúhlasí s tým, aby mu bola vec prikázaná za náhradu do jeho výlučného vlastníctva, dospel k záveru o nariadení predaja nehnuteľnosti a rozdelenie výťažku rovnakým dielom, t.j. každej zo strán po polovici, t.j. 1/2, keďže aj na liste vlastníctva sú strany sporu zapísaní ako podieloví spoluvlastníci s podielom 1/2, pričom v konaní nebolo spochybnené vlastnícke právo žalobkyne s odkazom na ust. § 657 OZ, § 580 OZ a započítaciu námietku žalovaného, súd dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal, že sa v čase kúpy predmetného bytu so žalobkyňou na podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke dohodol a taktiež ani to, že jej z titulu pôžičky sumu 19.000 eur fyzicky odovzdal, teda to, že došlo k reálnemu vyplateniu peňazí, či už v hotovosti k rukám žalobkyne alebo bezhotovostným spôsobom na jej účet vedený v banke, čím tvrdenie žalovaného o platne uzatvorenej zmluve o pôžičke v konaní preukázané nebolo. Žalovaný v konaní prehlásil, že k takejto pôžičke ani nikdy nedošlo a z neexistujúceho právneho úkonu nemožno vyvodzovať žiadne nároky vo vzťahu k žalobkyni nielen v tomto ale ani v inom konaní na súde, neexistujúca pohľadávka žalovaného voči žalobkyni vo výške 19.000 eur s odkazom na § 580 OZ nemôže byť predmetom započítania (viď aj rozhodnutie NS SR z 29.09.2021 sp. zn. 8Cdo/290/2019).

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti neúspešnému žalovanému.

6. Proti rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote (včas) žalovaný a aj keď odvolanie žalovaný smeroval len proti druhej časti výroku II. rozsudku (že výťažok z predaja bytu sa rozdelí rovnakým dielom) a výroku č. III., že žalobkyni patria trovy konania dotknutého rozhodnutia, odvolací súd preskúmaval všetky výroky napadnutého rozhodnutia, a to v zmysle § 367 ods. 2 veta druhá CSP, keďže určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, t.j. z ust. § 142 OZ v znení uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP, keďže neboli splnené procesné podmienky; neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Ako prvé žalovaný nesúhlasil s neprerušením konania až do skončenia veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/46/2020, ktorou sa domáhal nahradenia prejavu jej vôle darovať žalovanému, resp. dokončiť darovací proces ohľadom jej spoluvlastníckeho podielu v byte vo veľkosti polovice podľa darovacej zmluvy z 01.10.2018 a jej následného dodatku č. 1 zo dňa 01.07.2020, v ktorom boli odstránené katastrom vytýkané chyby pôvodnej darovacej zmluvy, aj keď menovaná v roku 2018 sama uznala, že tento podiel v byte jej neprináleží, lebo ss vôbec nepodielala finančne na jeho nadobudnutí a jednoznačne prejavila vôľu svoj podiel bezplatne previesť na žalovaného darovaním, keďže práve v tomto konaní bude prednostne vyriešená problematika darovania podielu. Čo sa týka nepodania určovacej žaloby spochybňujúcej vlastníctvo žalobkyne, bolo to z dôvodu prebiehajúceho konania na súde prvej inštancie podľa 14C/46/2020, a preto rozhodnutie vo veci považoval za predčasné. Potvrdil, že byť nepotrebuje a preto súhlasil so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva, ako aj s predajom bytu, ale nie s rozdelením výťažku, keďže za podiel žalobkyne on zaplatil 19.000 eur s tým, že žalobkyňa ale si našla iného partnera, čo považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, a preto by mu mala vrátiť 19.000 eur z predajnej ceny bytu 68.000 eur, nakoľko polovica je vo výške 34.000 eur - 19.000 eur, ktorú uhradil sám z úveru a po celý čas splácal s tým, že žalobkyni by zaplatil 15.000 eur, hoci za kúpu bytu nič nezaplatila.

8. O nároku na nároku trov konania žiadal rozhodnúť s prihliadnutím na ust. § 257 CSP a ďalej navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok so zaujatím právneho postoja k potrebe prerušenia konania až do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Trebišov sp. zn. 14C/46/2020.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že s odvolaním nesúhlasí a považuje ho za účelový krok v snahe oddialiť speňaženie náhrady za spoluvlastnícky podiel, pričom súd už vo veci 14C/46/2020 rozhodol a žalobu zamietol v plnom rozsahu, čím nie je daný dôvod na prerušenie tohto konania. Keďže rozsudok je vecne správny navrhovala ho potvrdiť.

10. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, keďže za byt žalobkyňa nezaplatila nič z kúpnej ceny, ktorú žalovaný uhradil z bankového úveru a dodnes ho aj spláca s tým, že by jej vyplatil len 15.000 eur. Uviedol, že o rozhodnutí vo veci 14C/46/2020 doposiaľ nemá vedomosť, a preto zotrval na svojom odvolacom návrhu.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného svoj postoj k odvolaniu žalovaného nezmenila v znení už uvádzaných skutočností.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), po preskúmaní podmienok prípustnosti odvolania prejednať vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP v znení uplatnených odvolacích námietok podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) f) a h) CSP, ktorých danosť vo veci nebola preukázaná zo strany žalovaného s tým, že rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa dňa 01.06.2023 o 10.35 hod. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 15.05.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP je odôvodnený tým, že neboli splnené procesné podmienky, t.j. ide o nedostatok žaloby, právomoci súdu, príslušnosti súdu, právnej subjektivity, procesnej spôsobilosti, prekážku začatého konania prípadne prekážku rozsúdenej veci, atď.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP spočíva v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 03.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam.

17. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod.. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v podanom odvolaní argumentuje predovšetkým skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd prvej inštancie, čo sa týka vyhodnotenia skutkového stavu veci v spojení s právnym posúdením správne vysporiadal (viď body 25. až 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku), s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje a len na zdôraznenie ich vecnej, ako aj právnej správnosti ich dopĺňa o ďalšie dôvody.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Z vykonaného dokazovania bolo súdom prvej inštancie nesporne preukázané, že strany sporu sú zapísaní ako podieloví spoluvlastníci k nehnuteľnostiam citovaným na LV č. XXXX, k.ú. F.

špecifikovaných vo výroku rozsudku s tým, že ich spoluvlastnícky podiel je rovnaký, každý z nich vlastní 1/2 na predmetných nehnuteľnostiach, a preto súd prvej inštancie správne ustálil, že predmetný byt je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, pričom určené podiely zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva vyjadrujú mieru spoluvlastníkov, v akej sa podieľajú na právach a povinnostiach, vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Spoluvlastníci, t.j. strany sporu sa nedohodli na vzájomnom vyporiadaní predmetu spoluvlastníctva, ktorým je byt, teda nehnuteľnosť, pričom ale obaja súhlasili so zrušením spoluvlastníctva a taktiež aj so vzájomným vyporiadaním, ale k dohode nedošlo, čo sa týka podielu, ktorý prináleží na výplatu ustupujúcemu spoluvlastníkovi. Strany sporu sa zhodli na tom, že rozdelenie veci nie je možné, rovnako prikázanie veci jednému za primeranú náhradu, pričom žalovaný sa stotožnil s tým, že byt neužíva, keďže ho nepotrebuje a preto súhlasne strany sporu sa dohodli na predaji veci, nie ale na rozdelení výťažku, keďže žalovaný požadoval a to v zmysle § 142 ods. 1 posledná veta OZ, kedy ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov a nakoľko na liste vlastníctva je každá zo strán sporu v podiele 1/2 spoluvlastníkom predmetného bytu a žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie prípustnosti započítania ním uplatnenej námietky vo výške 19.000 eur, spočívajúcej v zmysle § 657 OZ titulom zmluvy o pôžičke, keďže v konaní nebolo preukázané reálne vyplatenie tejto hotovosti vo výške 19.000 eur žalobkyni, prípadne bezhotovostným spôsobom na účet žalobkyne a z neexistujúceho právneho úkonu ani nemožno vyvodzovať žiadne nároky, súd prvej inštancie správne konštatoval, že nemôže dôjsť k započítaniu uplatnenej pohľadávky.

22. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, ak žalobe žalobkyne vyhovel v celom rozsahu, dávajúc do pozornosti aj nedôvodnosť ďalšej uplatnenej odvolacej námietky, spočívajúcej aj v návrhu žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/46/2020, kde sa žalovaný domáhal nahradenia prejavu vôle na uzavretie darovacej zmluvy o bezodplatnom prevode jej spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/2 v pomere k celku k predmetným nehnuteľnostiam a to v znení aj príslušného Dodatku č. 1 zo dňa 01.07.2020 k darovacej zmluve zo dňa 01.10.2018, keďže Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6Co/139/2022 zo dňa 15. novembra 2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby, nakoľko mal za to, že ide o neurčitý právny úkon, nakoľko predmet budúcej darovacej zmluvy bol uvedený len všeobecne s tým, že uvedená zmluva je neplatná pre chýbajúce podstatné náležitosti darovacej zmluvy vyplývajúce zo zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, t.j. zákona č. 182/1993 Z.z. s absenciou doby, do ktorej bude uzatvorená hlavná zmluva, čo má za následok neplatnosť dohody ako zmluvy o budúcej darovacej zmluve.

23. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny a to vo výrokoch č. I. a II., keďže od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí aj výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, nakoľko v danom prípade určitý spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami sporu vyplýva z osobitného predpisu, t.j. ust. § 142 ods. 1 OZ, s odkazom na poslednú vetu tohto ustanovenia (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

24. Keďže zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je v záujme oboch strán sporu a súd je povinný ex offio preskúmať aj naplnenie zákonných predpokladov v zmysle § 257 CSP, odvolací súd zrušil výrok rozsudku pod č. III. a v rozsahu zrušenia veci vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP s odkazom na § 391 ods. 1 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).